

Besvarelse

Undervisningsministeren (Bertel Haarder): Det er regeringens mål, at 95 pct. af en ungdomsårgang skal have en uddannelse efter folkeskolen, og det er et delmål, at 50 pct. af en ungdomsårgang skal gennemføre en videregående uddannelse. De mål skulle gerne være nået i 2015.

Det betyder for de videregående uddannelser et ganske betydeligt krav om vækst. Samtidig er det naturligvis målet, at kvaliteten af de videregående uddannelser skal kunne måle sig med kvaliteten hos de bedste, og at jobrelevansen skal være i top. Det vil sige, at uddannelserne skal dække samfundets behov for velkvalificerede medarbejdere, både for så vidt angår den offentlige og den private sektor.

Uddannelserne har mange kvaliteter, sådan som de er. Vi har mange velfungerende institutioner, lærerne er generelt dygtige, der er mange engagerede studerende, og mere end halvdelen af de unge begynder i dag på en videregående uddannelse. Problemet er, at afafaldet er for stort.

De mellemlange professionsuddannelser har en særlig funktion og berettigelse. De har et klart erhvervs sigte, læringen sker i vekselvirkning mellem teori og praksis. Uddannelsen fører til beskæftigelse, bl.a. fordi der er denne tætte forbindelse mellem teori og praksis.

Der blev i 2005 optaget 17.400 elever på en mellemlang uddannelse, og det vil sige, at 40 pct. af alle studerende på de videregående uddannelser meldte sig på en mellemlang uddannelse. De øvrige meldte sig henholdsvis på kortere videregående uddannelser og på universitetsuddannelser, altså længerevarende videregående uddannelser.

Kl. 10.45

Man kan også sige det på den måde, at 11,3 pct. af den samlede befolkning i aldersgruppen 15-69 år har en mellemlang uddannelse. Og hvis vi ser, hvor mange af de uddannede der er i beskæftigelse, er tallet 96,7 pct., hvilket bekræfter det, jeg sagde om uddannelsernes praktiske nærhed og anvendelighed ude i det virkelige liv.

I øjeblikket er disse mellemuddannelser i hovedsagen rettet mod den offentlige sektor. Det har man også set i andre lande, hvor det imidlertid er på vej til at ændre sig. I Holland er man således nået frem til, at næsten 60 pct. af de mellemlange uddannelser nu retter sig mod den private sektor, efter at man har ændret uddannel-

sesstrukturen, og en sådan udvikling tror jeg også vi vil se i Danmark.

De mellemlange videregående uddannelser står altså stærkt i forhold til beskæftigelsesgrad, gennemførelse, praktik samt regional dækning af uddannelsesmuligheder. Uddannelserne har således en række styrkepositioner. De skal konsolideres og udbygges i de kommende år, og de skal i højere grad også rette sig mod den private sektor.

Et godt eksempel er diplomuddannelserne. Diplomingeniørerne er et godt eksempel på en professionsbacheloruddannelse med stor betydning for danske virksomheder. Der er brug for, at man også på andre områder udvikler tilsvarende uddannelser, som kan støtte og styrke vækstpotentialer i dansk erhvervsliv.

I øjeblikket er det sådan, at de mellemlange videregående uddannelser udbydes på 22 centre for videregående uddannelser, som har i alt 90 afdelinger. Og ud over disse 22 med 90 afdelinger er der 19 enkeltstående institutioner. En række professionsbacheloruddannelser udbydes stadig i små og smalle faglige miljøer. Regeringen vil derfor arbejde for at skabe en bedre institutionsstruktur som ramme om fremtidens studiemiljøer.

Vi ønsker et relevant og fleksibelt uddannelsesudbud af høj kvalitet, som kan tiltrække flere unge til de professionsbaserede uddannelser, og vi vil gerne sikre bedre og mere sammenhængende efter- og videreuddannelsesmuligheder samt styrke udviklingen af nye uddannelser i samarbejde med erhvervslivet.

Jeg vil godt i den forbindelse sætte en tyk streg under, at regeringens tanker ikke går i retning af centralisering af uddannelsessteder, men nok centralisering af ledelser. De færre ledelser skal have nye forpligtelser og nye muligheder. Den vigtigste forpligtelse er at uddannelsesdække regionen, altså ikke svække uddannelserne i regionen, men styrke uddannelsesstilbuddene i regionen, herunder også uddannelser der sigter på den private sektor.

Ledelserne skal sikre, at uddannelserne bliver et led i de regionale vækstlag. Ledelserne skal være ligeværdige partnere bl.a. for forskningsstederne. Vi taler om forskningstilknnytning, men der er ikke tilstrækkelig realitet i det. I fremtiden skal mellemuddannelserne være så stærke, at der kommer indhold i begrebet forskningstilknnytning. De skal ikke selv forske, men de skal være i tæt og inderlig forbindelse med dem, der forsker, bl.a. i forbindelse med efteruddannelse,